

syn til Bygningsvæsenet, dem, som skulle paase det Hele, hvilket har faaet sit Udtryk her i det sidste Kapitel. Nu er det jo saa, som der ogsaa er foreslaaet her, at Kjøbenhavns Bygningskommission bestaar af den Borgmester, under hvem Sager vedrørende Bygningsvæsenet henhøre, som Formand, Stadsbygmesteren, Brandinspektøren og to henholdsvis af Justitsministeriet og Kommunalbestyrelsen paa fire Aar valgte Medlemmer. Det er virkelig min fulde Overbevisning, at disse Mænd have, for at bruge etgangs Udtryk, ikke alene Evne, men ogsaa Villie til at arbejde i disse Sager. Men her i Kjøbenhavn ere Forholdene ikke saaledes, at det kan forslaa; det har viist sig, baade hvad Fundamentterne angaar, og ogsaa ellers med Hensyn til Bygningsforholdene her i Kjøbenhavn, at det ikke er tilstrækkeligt. Det er jo ikke nødvendigt at nævne Exempler herpaa; det har viist sig, at trods al Kynighed har man maattet gribe til at afstibe Steder og undermure dem, og paa fine Steder ere endog saa Bygningerne helt saldne ned. Jeg tror derfor, det var heldigt, om vi nu, naar vi skulle skrive en ny Lov, kunde paa den ene eller anden Maade faae ordnet disse Forhold saaledes, at disse Ulemper ikke oftere skulde komme frem. Naar Forholdene ere, som de nu ere her i Kjøbenhavn, at vi have en Bygningskommission, som er ulønnet, og at disse Folk ere optagne af mange forskelligartede Forretninger, er det virkelig ubilligt at forlange, at de skulle være paa deres Plads og have Tid til strax at tage fat paa disse Arbejder, saasnart de komme ind ad Døren til dem. Naar vi saa endvidere vide, at de Erklæringer, som skulle afgives, ofte maa cirkulere imellem dem, kan man forstaa, at der bruges og spildes en hel Del Tid, og det vil ofte forarsage stort Tab for dem, der skulle bygge. Jeg har derfor tænkt mig, at det vilde være rigtigt, at alle disse Autoriteter, hele Bygningsvæsenets Kontrol, blev samlet paa eet Kontor, og at de Mænd bleve lønnebe, som nu ere Medlemmer af Bygningskommissionen. Som det nu er, hvor hver Bygningsinspektør har sit Distrikt, er det Noget, der er klart for Alle, at der i eet Distrikt kan være mageløst Meget at bestille og i et andet Distrikt ikke Noget af Betydning, saa at den Ene maaste overbebyrdes og den Anden faar meget Lidt at bestille. Men hvis det derimod kunde indrettes saaledes, at det Hele forterede under Stadsbygmesteren, og Kommissionen havde sit Sæde der, saa at Alt var samlet paa eet Kontor, hvor Stadsbygmesteren havde alle Kræfter til sin Raadighed, vilde det være meget heldigere. I Parenthes skal jeg bemærke, at det ogsaa kunde være heldigt, om der var juridiske Kræfter tilstede paa Kontoret. Vi vide jo, at, hvad der tidligere udfordredes af en Bygningsinspektør, laar ikke til nu. Det gaar fremad her som paa alle andre Omraader; der udfordres f. Ex. langt større Kundskab til Veirforholdene end

i tidligere Dage. Det er ikke Noget, jeg vil fremsætte til Diskussion, og hvad jeg fremsætter her, mener jeg selv er temmelig umodent, men jeg vil henstille til den ærede Justitsminister, at han allerede paa dette Stadium af Sagen vilde tænke over, om det ikke var rigtigt at centralisere disse Autoriteter, saa at de bedre kunde overkomme den Masse Krav, som stilles til deres personlige Kræfter. Jeg tror, at Arbeidet ganske anderledes, naar det var under een Mand's Ledelse, kunde fordeles til de Kræfter, der ere tilstede i Kommissionen, og naar de vare lønnebe, saa at de kunde komme til bestemte Tider, vilde der spares megen Tid, som nu gaar tabt ved Cirkulation af Erklæringer og Spørgsmaal frem og tilbage til stort Tab for dem, der skulle bygge. Jeg er ikke blind for, at naar der skulde være en Bygningskommission, f. Ex. af fire Medlemmer, som skulde lønnes, vilde det forarsage en Udgift for Staten, men jeg tror, at denne Udgift vilde mange Gange betales derved, at Administrationen kunde arbejde meget lettere. Efter min Mening er det nuværende Maskineri meget indviklet, og der er jo ingen Grund til at antage, at Kjøbenhavn lige paa engang skulde stoppe op med at udvide sig, tværtimod vil den Aar for Aar tage til. Jeg tror derfor, at vi ikke skulle betænke os paa at gaa fremad, om ogsaa det blev lidt rundeligt; det er jo Tilhædet i mange større Kjøbstæder, som ere i Opgang, at det, man troede, var tilstrækkeligt for lang Tid, blot et Decennium senere viste sig utilstrækkeligt. Men saa meget mere maa det tale for, at en Institution, som har bevaret sig i længere Tid, nu trænger til Afsløsning. Det er, som sagt, kun en Henstilling, som jeg ikke udgiver for Andet end det, den er, nemlig for Noget, jeg tror, det er værdt at tænke paa.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lovmoes: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til Behandling i et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om de Universiteter, Kommunitetet